

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **Z. Š.,** zast. Mgr. Lucií Blahutovou, advokátkou se sídlem Ó. Lysohorského 702, Frýdek – Místek, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,** se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 9. 2016, č. j. 22 A 79/2016 - 13,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta její žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. Toho se měl dopustit tím, že nevydal vyrozumění k možnému vlivu námitky podjatosti ze dne 7. 4. 2016 na své již pravomocné rozhodnutí ze dne 13. 11. 2015, č. j. MSK 135467/2015 ve lhůtě 30 dnů.

[2] Stěžovatelka podala námitku podjatosti ze dne 7. 4. 2016 proti oprávněné úřední osobě Ing. B. V., referentce odboru regionálního rozvoje a stavebního úřadu Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí, která je činná v řízení o odstranění stavby („rodinný dům“

na pozemku parc. č. 190/3 v kat. úz. Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí), jejímž vlastníkem je paní J. T. Stěžovatelka je účastnicí řízení. Řízení o odstranění stavby bylo rozhodnutím Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 14. 8. 2015, č. j. MUFO 24342/2015 přerušeno, toto rozhodnutí bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 11. 2015, č. j. MSK 135467/2015 (dále jen „rozhodnutí o přerušení řízení“) pravomocně potvrzeno. Až následně byla žalovanému doručena námitka podjatosti, na níž nereagoval, v čemž stěžovatelka spatřuje zásah do svých práv.

[3] Krajský soud vyhodnotil žalobu jako nepřípustnou a uvedl k tomu, že je napadána dílčí procesní otázka v řízení o odstranění stavby, jež bude ukončeno rozhodnutím, které je možno samostatně napadnout žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V rámci přezkumu konečného rozhodnutí lze uplatňovat námitky procesních pochybení, včetně nesprávného vyřízení námitky podjatosti. Nápravy se tak lze domáhat žalobou proti rozhodnutí, vůči níž je zásahová žaloba v pozici žaloby podpůrně uplatnitelné.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Proti usnesení krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a e) s. ř. s., kterou následně doplnila Českou advokátní komorou určená advokátka.

[5] Trvá na skutečnosti, že jí byla nevydáním rozhodnutí či jiného opatření o námitce podjatosti ze dne 7. 4. 2016 způsobena újma na právech a byla tímto zásahem přímo zkrácena na svých právech, jelikož každý má právo vyřízení námitky podjatosti podle § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

[6] Odmítnutím žaloby nebyla vyřešena otázka, zda má případná podjatost úřední osoby vliv na rozhodnutí žalovaného o přerušení řízení (např. pro účely zahájení přezkumného řízení, obnovy řízení apod.). Názor krajského soudu o nepřípustnosti žaloby neobstojí s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2011, č. j. 7 Aps 2/2011 - 53.

[7] Žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu je přípustná z důvodu potřeby ochrany práv stěžovatelky, protože vydáním rozhodnutí o přerušení řízení podjatou osobou mohlo dojít k vydání nezákonného rozhodnutí o přerušení řízení. Odmítnutím žaloby bylo zasaženo do ústavně zakotvených základních práv, a to konkrétně do práva na soudní ochranu, které je garantováno v čl. 36 Listiny základních práv a svobod.

[8] Z uvedených důvodů navrhuje zrušit usnesení krajského soudu a vrátit věc tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně uplatnila nárok na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému.

[9] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti konstatoval, že námitku podjatosti ze dne 7. 4. 2016 vzal na vědomí a založil, neboť bylo zjištěno, že byla adresována i

Městskému úřadu Frýdlant nad Ostravicí, který byl v daném případě příslušný k jejímu vyřízení.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná a stěžovatelka je zastoupena advokátkou ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Poté soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[11] Byl-li návrh krajským soudem odmítnut nebo řízení o něm zastaveno, lze podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. namítat jen nezákonnost tohoto odmítnutí nebo zastavení řízení. Ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. „konzumuje důvody“ kasační stížnosti, jinak podřaditelné i pod § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s.

[12] Ke kasační námitce směřující do věcného posouzení tvrzeného nezákonného zásahu, kdy stěžovatelka nadále trvá na tom, že nevyřízením námitky podjatosti ze dne 7. 4. 2016 bylo zasaženo do jejích práv, a to z toho důvodu, že není postaveno najisto, zda tato podjatost příslušné úřední osoby nemohla mít vliv na rozhodnutí žalovaného o přerušení řízení, lze pouze konstatovat, že krajský soud zákonnost tvrzeného zásahu věcně neposuzoval. Tato námitka se tak zcela míjí s rozhodovacími důvody krajského soudu, který se meritem věci vůbec nezabýval, a proto k ní nemohl kasační soud v tomto řízení přihlédnout.

[13] Kasační soud se může zabývat pouze námitkami zpochybňujícími důvody, které krajský soud k odmítnutí žaloby vedly. Jedinou takovou námitkou by mohl být namítaný rozpor napadeného usnesení s ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu, konkrétně s rozsudkem ve věci sp. zn. 7 Aps 2/2011. Rozsudek 7. senátu se však týkal zcela odlišné skutkové situace (šlo o nezákonný zásah spočívající v odmítání provedení zápisu spoluvlastnického práva do katastru nemovitostí) a řešil i odlišnou právní otázku. Předmětem sporu totiž bylo, zda byla žaloba podána včas. Zatímco žalobce odvozoval lhůtu pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu od vyřízení podnětu k provedení přezkumného řízení, krajský soud ji odvozoval od sdělení o neprovedení záznamu do katastru nemovitostí. V této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že *„Podnět k provedení přezkumného řízení nebyl prostředkem ochrany nebo nápravy ve smyslu ust. § 85 s. ř. s.“* a že *„Před podáním žaloby na ochranu před nezákonným zásahem nelze trvat na podání všech možných podnětů, na základě nichž by teoreticky přicházelo v úvahu, že nakonec k nápravě dojde.“*, což jsou pasáže z odůvodnění rozsudku, jichž se v kasační stížnosti dovolávala stěžovatelka.

[14] Krajský soud však v nyní posuzované věci odmítl žalobu z důvodu, že se stěžovatelka může domáhat ochrany žalobou proti rozhodnutí správního orgánu vydanému ve věci samé. Nevyčítal jí tedy, že nepodala podnět k zahájení přezkumného řízení, či jakýkoli jiný podnět. Jak je uvedeno již výše, rozsudek 7. senátu řešil zcela jiné

skutkové i právní otázky, a proto rozpor s rozhodovací praxí kasačního soudu, konkrétně se závěry přijatými v rozsudku 7. senátu, nebyl shledán.

[15] Z jiných hledisek správnost důvodu, který krajský soud zvolil pro odůvodnění nepřípustnosti žaloby (tj. možnost bránit se v řízení proti rozhodnutí správního orgánu), Nejvyšší správní soud nepřezkoumával, jelikož kasační námitky jiné vady neuváděly.

[16] K poslední obecné námitce zásahu do práva na soudní ochranu garantovaného čl. 36 Listiny základních práv a svobod soud pro úplnost doplňuje, že v odmítnutí žaloby neshledal žádný takový zásah. Otázka zákonnosti rozhodnutí žalovaného o přerušení řízení mohla být řešena v řízení proti tomuto rozhodnutí, ať už v rámci opravných prostředků, které zná správní řád, nebo následně v rámci soudního řízení správního. V řízení o nevyřízení námitky podjatosti pro úvahy o zákonnosti pravomocného rozhodnutí o přerušení řízení není prostor.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl. O věci při tom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[18] O nákladech řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Z uvedených důvodů soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu